

1. Ti Stvo-ri-te -- lja hra -- niš svog ko dje-te-šce ma gru-di - ma.
 2. ne-be-ska vra -- ta o -- tva-raš, ja-dni-ke pu-štaš u ne-bo.
 3. tom sjajnom dvo -- ru, Dje -- vi - ci, po ko-joj nam je ži-vot dan.
 4. i o -- cu s Du -- hom pre -- bla-gim u vje-čne vije-ke vje-ko - va. A -- -- -- -- men.

Josipe, o milo ime

Slavko Topić

1. Jo - si-pe, o mi - lo i - me, Spa - si-teljev po - o - ču - me,
 2. Ko - ju slast si o - ku - ša - o, ka - kvom li se sre - ćom sja - o
 3. Ži - vot pun ti ne - vi - no - sti, svih mi - losti, svih kre - po - sti,
 4. Do - bre smr - ti za - štit - ni - će, du - ša mo - ja te - bi vi - će,

1. kom na bri-zi Bog bi sam. Vje-čnog O-ca. za-stu-pni-će, Maj-ke Bo-žje
 2. hra-neć Dijete Bo-ži-je! Ži-vi-o si ta-ko smjer-no ka--o-ču-var
 3. svr-ši smr-ću naj-ljepšom. Dok si bla-žen u-mi-ra-o, po-kraj te-be
 4. mo-leć za tvoj za-go-vor. Ti na mo-jem smr-tnom ča-su s Maj-kom blagom

1. za-ru-čni-će, svim te sr-cem po-zdra-vljam, svim te sr-cem po-zdra-vljam.
 2. bri-žan, vje-ran I - su - sa i Ma-ri-je, I - su - sa i Ma-ri-je.
 3. I - sus sta-o s Maj-kom, Dje-vom Ma-ri-jom, s Maj-kom, Dje-vom Ma-ri-jom.
 4. re-ci Spa-su da me pri-mi u svoj Dvor, da me pri-mi u svoj Dvor.